

Princip som det, her er Tale om, for de smaa Arbejdsgivere, nemlig Statsstøtte for den frivillige Forsikring.

Jeg anser det for overordentlig heldigt for Landbruget, at vi nu kunne komme til en saadan Lov som den, der her er Tale om. Landbruget kan ganske sikkert ikke være tjent med, at vi ved en ufuldstændig Lovgivning paa dette Omraade bidrage til at drage Arbejderne bort fra Landbruget, og hvad angaar den Byrde, der har været Tale om, mener jeg ganske vist ikke, der i nogen væsentlig Grad er Tale om nogen ny Byrde for Landbruget. Dels har man gennem frivillig Forsikring allerede forsikret ikke faa af Landbrugets Arbejdere, men dels — og navnlig — har man jo ogsaa i meget stor Udstrækning indenfor Landbruget ydet Hjælp og Støtte, naar en eller anden Arbejder i Landbrugets Tjeneste kom til Skade. Endelig har der ogsaa været Tale om Udlæg af det offentlige, af Kommunekassen. Jeg tror derfor, det føles i Almindelighed af Landbruget som en stor Betyggelse, at vi faa en Lov som denne ført ud i Livet. Der foreligger da ogsaa fra mange Sider Vidnesbyrd derom. Det vægtigste Vidnesbyrd turde dog være den Støtte, som dette høje Ting gennem forskellige Ordførere nu har givet det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal nu gaa over til at gøre nogle enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, der ere faldne fra ærede Talere.

Det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (Th. Larsen), der i det hele taget gav Lovforslaget sin Tilslutning, omtalte Bestemmelsen om de 12,000 Kr., og de fleste af de andre ærede Talere vare ogsaa inde paa at omtale denne Grænse. Det er selvfølgelig en Skønssag, hvor man skal sætte Grænsen, og der var mange Overvejelser i Ministeriet og hos mig, inden jeg valgte at blive ved denne Grænse, som Lovgivningen kender fra Ejendomsskyldloven. Det, der har været Meningen, er at søge en Grænse, inden for hvilken man i Almindelighed fandt de Brug, hvor der ikke var Tale om nogen videre fast Medhjælp. Vanskeligheden ved at finde denne Grænse ligger bl. a. ogsaa deri, at Forholdene i den Henseende ere saa forskellige i Landets forskellige Dele. En Ejendom til 12,000 Kr. betyder jo noget ganske andet paa Lolland-Falster end f. Eks. i Nordjylland. Jeg tror ogsaa, at de Udtalelser, der ere fremkomne her under denne Forhandling, have vist, at det er erkendt, at det er meget vanskeligt at drage denne Grænse. Nu talte det ærede Medlem for

Hjørring Amts 4de Valgkreds om, at man maaske kunde gøre en Undtagelse for dem, der havde fast Tyende, og jeg skal være meget villig til at forhandle med Udvalget om saadanne Bestemmelser paa dette Omraade. Det er meget muligt, at man kan komme dertil. Ogsaa jeg har været inde paa, under den foreløbige Forberedelse af Lovforslaget, at man kunde fastsætte saadanne Undtagelsesbestemmelser, der — uden at man ændrede ved selve Hovedgrænsen, som her sættes — dog indskrænkede Antallet af de Tilfælde, hvor fast Medhjælp ikke vilde komme ind under Loven. Det ærede Medlem talte ogsaa om Lovens Bestemmelser om de forskellige Virksomheder, der kunde inddrages under Loven, og mente ikke, at det altid var klart, saaledes som det var udtrykt her i Loven, men at det vilde blive gjort til Genstand for et Skøn og til Tider et noget forskelligt Skøn. Dette er ogsaa rigtigt. Det ærede Medlem endte dog disse Udtalelser med at sige, at han troede, at det ogsaa vilde vise sig for Udvalget, at det vilde blive meget vanskeligt at sætte bestemte Regler ind i Lovforslaget, og at det til syvende og sidst maatte blive det praktiske Arbejde med Loven, der maatte anvise Grænsen. Det tror jeg ogsaa vil vise sig. Vi have under Lovens Udarbejdelse søgt at drage saa bestemte Grænser som muligt. Det vil vise sig ved dette Lovforslag, som det har vist sig ved tidligere Love, vi have haft at gøre med paa dette Omraade — ikke mindst Loven af 1898 —, at der er mange Tilfælde, hvor det bliver en Skønssag, hvorvidt et Tilfælde falder ind under Loven, men vi have her en almindelig Bestemmelse, der siger, at Arbejderforsikringsraadet afgør, hvorvidt en eller anden Virksomhed falder ind under Loven, og den paagældende, der driver denne Virksomhed, og som maatte nære Tvivl om, hvorvidt den falder ind derunder, kan ved Henvendelse til Arbejderforsikringsraadet faa afgjort, om den falder ind under Loven. Men saa er der de enkelte Tilfælde, det ærede Medlem særlig opholdt sig ved, og jeg skal villig erkende, at der vil blive enkelte Tilfælde, hvor det altid vil blive noget tvivlsomt, om de ville falde ind under Loven eller ej. Det ærede Medlem talte saaledes om en Landbruger, der tillige er Kreaturhandler. Efter Loven mener jeg, det er klart, at naar der er Tale om et Bierhervv til Landbruget, altsaa om hele den Kreaturhandel, som i Almindelighed følger med Landbruget, falder det